

Konsten att bara vara

Kvällsposten 2002

Den amerikanske författaren Jerzy Kosinski var i Bangkok och skulle ta ett dopp i hotellets pool. Där upptäckte han en thailändsk man som obehindrat flöt runt i vattnet i upprätt ställning, utan att röra en fena.

– Förlåt, sa Kosinski, men varför sjunker ni inte?

– Varför skulle jag det? svarade mannen.

– Men hur bär ni er åt?

– Jag är bara mig själv.

– När jag är mig själv utan att göra någonting så drunknar jag, invände Kosinski.

– Att drunkna är att göra någonting, svarade mannen.

Jag fyller varenda minut med sysslor, som om sysslorna är själva livet. Ibland känns det som om jag aldrig är stilla. Mer än möjligen när jag sover.

Häromkvällen ville jag njuta av solnedgången och lyssna till näktergalen som snart tystnar. Men hur gör man?

Jag satte mej på en stol, rakt upp och ner, och tittade ut över nejden. Det var gudomligt vackert. Men det kändes konstigt att sitta där och göra ingenting.

Vi är många som känner oss borttappade när vi väntar på någon, eller inte har något att göra. Vi tändar en cigarett, bläddrar i en tidning, ringer i mobilen.

Vi flaxar runt och trampar vatten för att inte drunkna i en ocean av obrukad tid. Men att drunkna är att göra någonting, sa thailändaren som flöt runt i vattnet ståendes.

Ja. Drunkna är ett verb, det är något man gör.

Men njuta är också något man gör. Eller kan välja att göra.

I hängmattan eller i badkaret, i bankkön eller i väntan på bussen. Stanna upp. Se och lyssna och känna. Bara vara.

Svårt. Det kräver övning. Men vad ska man annars med livet till?